

OBLIGA (1) *sb f*

A sg obligę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

praw. Zobowiązanie:

Zwrot: »obligę włożyć [na kogo]«: Może tedy oyciec choć zápiśał piérwłzýy żenie obyczáiem Reformáciiey połowicę imienia ná tymże imieniu drugiému zápiśać dług, gdy taką obligę włoży ná fuccełzory, quod tenentur emundare, eliberare, indemnemque facere onę część obowiązáną. SarnStat 1268.

Synonimy cf OBLIGACYJA.

Cf [OBLIG], OBLIGACYJA.

DDJ